

РЕШЕНИЕ

№ 39086

гр. София, 24.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Анастасия Хитова
Ася Тодорова

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **7836** по описа за **2025** година докладвано от съдия Анастасия Хитова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на М. И. П., подадена от адв. М., срещу Решение № 2278/23.06.2025 г., постановено по АНД № 3249/2025 г. по описа на Софийски районен съд (СРС). В касационната жалба са изложени доводи за нарушение на материалния закон и за съществено нарушение на процесуалните правила - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63в ЗАНН. Искане се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде отменен издаденият електронен фиш. Претендира разноси за две съдебни инстанции.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, в писмени бележки от 21.10.2025 г., подадени от гл.юрк. П., изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира разноси за юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание ответникът не изпраща представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София град, XII касационен състав намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 АПК от надлежна страна с правен интерес от оспорването, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

С обжалваното решение е потвърден електронен фиш /ЕФ/ Серия К № 9941427, издаден от СДВР, с който на основание чл.189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/, за нарушение на чл. 21, ал. 2 вр. ал. 1 ЗДвП, на М. И. П., законен представител на Амбулатория за първична медицинска помощ- индивидуална практика /АППМП- ИП/ „Оксимедикал“ ЕООД, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв.

За да постанови този резултат, от фактическа страна СРС е установил следното:

На 07.02.2024 г. в 11:32 ч., в [населено място] на [улица]на връзката към [улица], с посока на движение от[жк]към[жк], с мобилна система за видеоконтрол „АТСС“ № MD 1196 е заснет лек автомобил „Джип Г. Ч.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Амбулатория за първична медицинска помощ- индивидуална практика „Оксимедикал“ ЕООД, с управител М. П., движещ се със скорост след приспаднал толеранс от 74 км/ч при ограничение на скоростта от 50 км/ч, въведено с пътен знак В-26 в населено място. Деянието е квалифицирано като нарушение на чл. 21, ал. 2 вр. с ал. 1 ЗДвП. Поради това е издаден процесният ЕФ.

За да потвърди ЕФ, районният съд е обусловил изводи, че в административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и правилно е приложен материалният закон.

Решението на СРС е правилно.

Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. Районният съд подробно е обсъдил представените с административнонаказателната преписка доказателства и обстойно е анализирал приложимите материалноправни норми и е постановил решение в съответствие с материалния закон.

Касационната инстанция намира, че електронният фиш съдържа всички реквизити, предвидени в чл. 189, ал. 4 ЗДвП. Касаторът не оспорва обстоятелството, че на процесната дата в населено място се е движил със скорост от 74 км/ч. Не се споделят твърденията, че на посоченото място ограничението на скоростта е 90 км / ч. Действително районният съд не е изискал схема на организацията на движението, но нарушението на процесуалните правила не е съществено. Мястото на нарушението е описано достатъчно детайлно - [улица]на връзката към [улица], с посока на движение от[жк]към[жк]. В приложения протокол за използване на АТСС ясно е посочено, че ограничението на скоростта от 50 км/ч е въведено с пътен знак В26. Приложена е снимка на пътният знак от процесния участък. От публично достъпна информация от google street view също е видно, че на [улица]на връзката към [улица], с посока на движение от[жк]към[жк], е разположен пътен знак В26, въвеждащ ограничение на скоростта от 50 км/ ч. Деянието правилно е квалифицирано като нарушение на чл. 21, ал. 2 вр. ал. 1 ЗДвП.

Неоснователни са твърденията в касационната жалба за неяснота по отношение на субекта на нарушението. Противно на твърденията в касационната жалба, по делото от М. И. П. не са представяни писмени доказателства, вкл. и ЕФ с различно съдържания от процесния. В кориците на делото се съдържа единствено ЕФ Серия К № 9941427, с който на касатора в качеството му на управител на АППМП- ИП „Оксимедикал“ ЕООД е наложено административно наказание глоба. По делото са безспорно установени обективните признаци на нарушението, поради което на основание чл. 188, ал. 2 ЗДвП законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора. За нарушението е наложено предвиденото в кореспондиращата му санкционна норма на 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП административно наказание. Правилно районният съд е потвърдил ЕФ.

По тези правни съображения, касационната инстанция приема, че процесното решение е правилно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото и на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 ЗАНН основателна е претенцията на

ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 130 лв., определено на основание чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/ във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и съобразено с фактическата и правна сложност на спора.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София град, XII касационен състав:

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2278/23.06.2025 г., постановено по АНД № 3249/2025 г. по описа на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА М. И. П. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 130 /сто и тридесет/ лева разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.